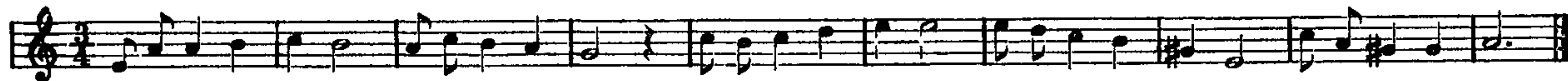

1691.

V městě Ho-lo - mú - ci sto - jí vra - ný kůň a na tom ko - ní - čku, můj starý ta - tí - čku, ce - lý mundur můj.

V městě Holomúci
stojí vraný kůň
a na tom koníčku,
můj starý tatíčku,
celý mundur můj.

U teho koníčka
vojáci stojí,
švarného šohajka
do vojny strojá.

Strojá tě ho, strojá,
že už pojede,
a tebe, má milá,
holuběnko sivá,
sebu nevezme.

Dyž za bránu vyjel,
šátečkem točil:
Navrať mně, má milá,
holuběnko sivá,
co sem ti půjčil.

Já ti nenavrátím,
nejsem povinna,
šak ti ho navrátí,
můj milý šohajku,
ta bude jiná.

A my tam nesmíme
panny milovat,

my se tam musíme,
má milá panenko,
execirovat.

Kdo zná execírku,
tomu je dobře,
sedne na koníčka,
připne si šabličku,
jede do pole.

Ale já jí neznám,
musím se učit,
nejednu zaplačú
mé černé oči.*)

A psal milej psaní
na pargamíně,
jak se mu tam vede
v cizí krajině.

Chceš-li, milá, vědět,
jaká strava má?
Koňská to pečeňa
a nedopečená,
to je strava má.

Chceš-li, milá, vědět,
jaká postel má?
Patrontáš pod hlavú,
šabličku na stranu,
to je postel má.

Chceš-li, milá, vědět,
jaké víno mám?
Na tom čirém poli,
v té francúzké zemi
voda lužová.

Chceš-li, milá, vědět,
jaká svadba má?
Přindi se podívat,
jak se bude kúlat
hlava krvavá.

Chceš-li, milá, vědět,
jaká zpověď má?
Přindi se podívat,
jak já budu volat
Ježíš Maria.

Chceš-li, milá, vědět,
jak mně zvonijú?
Z karabin, z kanonů,
z kusů házijú.

Chceš-li, milá, vědět,
jaký je můj dům?
V té francúzké zemi
kopajú mně důl.¹⁾

*) Kdo chce tu francúzku
vojnu viděti,
ten sa musí na ňu
smělo strojiti.

A kdo chce francúzky
pohar vína pit,
musí sa k němu
smělo postavit.

¹⁾ Dyby si věděla,
jaký je hrob můj?
Přindi sa podívat,
až sa bude šlapat
po mně vraný kůň.

1692.

Od Opavy

Vo - ja - ček i - dzě kra - jem, le - sem, ně - ji un chle - ba čas za ča - sem, ně - ji un chle - ba čas za ča - sem.

Vojaček idžě krajem, lesem,
[: něji un chleba čas za časem. :]

Třeba vojačka ušanovać,

chleba, syra mu nahotovać.

Lebo vojaček trpi rany,
leje se mu krev rukavami.

Sukenko modre vyblechuje,
dziurama větr zadmuchuje.